

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 23292

гр. София, 13.11.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в закрито заседание на 13.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

като разглежда дело номер **6358** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на "БЮТИ ТРЕЙД" ЕООД ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от управителя Л. Ф. Ф.- И., срещу Ревизионен акт Р-22220422004004-091-001/20.09.23г., в частта, която е изменена и потвърдена с Решение № 275/28.02.2024г. на директора на дирекция ОДОП- [населено място] при ЦУ на НАП.

С молба, представена в съдебно заседание, проведено на 10.10.2024г. ответникът е направил искане за спиране на производството по делото до произнасяне на Върховния административен съд по тълк. д. № 2/2024 г. В становище на жалбоподателя от 23.10.2024г. е посочено, че не възразява производството да бъде спряно, предвид важността на образуваното тълкувателно дело, касаещо компетентността на органите по приходите, които възлагат извършването на ревизии, законността на извършените действия и издадените ревизионни актове. С депозирано на 11.11.2024г. становище жалбоподателят е дал изрично съгласие.

С Разпореждане от 27.09.2024 г. на председателя на Върховния административен съд е образувано тълк. д. № 2/2024 г. по описа на този съд за приемане на тълкувателно решение от Общото събрание на съдиите от колегиите на ВАС по въпроса: „Нищожен ли е ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите - служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите (ТД на НАП), определен със заповед по чл. 112, ал. 1, т. 1 ДОПК на директора на друга ТД на НАП въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) и чл. 10, ал. 9 от Закона за НАП (ЗНАП), по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 от ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция?“,

Съгласно чл. 130, ал. 2 от Закона за съдебната власт (Доп.– ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 09.08.2016 г.), Тълкувателните решения и тълкувателните постановления са задължителни за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на

местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове.

В тази връзка е налице и Тълкувателно решение (ТР) №8/07.05.2014 г. по тълкувателно дело №8/2013 г. от ОСГТК на ВКС, което е задължително за съдилищата според чл. 130, ал. 2 от Закона за съдебната власт (ЗСВ). Съгласно мотивите на това ТР основанието по чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК за спиране на производството е налице, когато има висящ процес относно друг спор, който е преюдициален за този, по който производството се спира. Преюдициален е този спор, по който със сила на пресъдено нещо ще бъдат признати или отречени права или факти, релевантни за субективното право по спряното производство. Наличието на противоречива или неправилна практика като основание за приемане на тълкувателно решение според ТР №8/2014 г. не е визирано в ГПК като основание първоинстанционните съдилища да се десезират от решаването на правния спор (временно или окончателно). При образувано тълкувателно дело по искане на компетентните органи по чл. 125 ЗСВ производството по конкретното дело подлежи на спиране само от състави на касационния съд.

В случая са налице основанията за спиране на производството на основание чл.144 АПК вр. чл.229, ал.1,т.1 от ГПК, тъй като е налице изрично съгласие на двете страни.

Мотивиран от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

СПИРА производството по административно дело № 10062/2023 г. по описа на Административен съд София- град, Трето отделение, 73- и състав, до постановяване на тълкувателно решение по т. д. № 2/2024 г. по описа на ВАС.

УКАЗВА на страните, че ако в шестмесечен срок, считано от постановяване на настоящото определение, никоя от тях не поиска възобновяване на производството, същото ще бъде прекратено на основание чл. 231 от ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 7- дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.